

Ghostbusters

Jesús Martínez

Barcelona va incomplir les normes d'ordre i espai molt abans que el cubisme li toqués amb la seva vareta màgica. Barcelona ja s'havia tornat boja amb el modernisme. La van marejar els fastos arquitectònics de Gaudí, Domènech i Muntaner i Puig i Cadafalch.

Amb un segle de distància, el més semblant als bodegons de Juan Gris en els nostres dies és l'edifici del carrer Encuny, 7, a La Marina. Es troba encaixat entre l'Agència Tributària de Catalunya, la Ronda del Litoral, el passeig de la Zona Franca, la Casa Santiveri i els magatzems envoltats de filferro espinós. Amb una paorosa semblança al fantasmagòric edifici Shandor de *Ghostbusters* (Cazafantasma; Ivan Reitman, 1984), a aquest bloc l'envolten els fanals Simon («*Il·luminació exterior, urbana i industrial*»). Als seus peus, el descampat en què en un altre temps descansaven els dipòsits rodons, blancs i grassos de Cepsa («*Gasoils, fuels i asfalts*»). Els gats ronden pels camps d'arbusts ressecs a la recerca de sargantanes.

Executat per l'arquitecta tècnica Itziar Mañá (despatx MSA+A), i laminat en negre per la Constructora Pirenaica, SA, posseeix una altura de 14 plantes, amb deu portes per replà.

Projectat el 2006 com a «habitatge per a joves», els promotors ja no miren amb lupa l'edat. L'immoble el va fer construir un consorci d'entitats públiques+bancs privats, i es va habitar a començaments de la dècada, encara que els veïns arriben amb comptagotes (més o menys, la meitat està buit).

Primer, els joves i no tan joves apuntats a la borsa d'habitatge social del Consorci de l'Habitatge de Barcelona van rebre aquesta carta: «Ens complau comunicar-vos que la unitat de convivència inscrita al registre de sol·licitants d'habitatge amb protecció oficial de Barcelona amb

el nombre d'expedient 086.222... ha resultat adjudicatària provisional de l'habitatge X, corresponent al codi ENCX del contingent territorial 1 dormitori de la promoció Encuny, situada al carrer Encuny, 7, al sorteig celebrat amb data 22/06/2010».

Els joves i no tan joves van signar el contracte d'arrendament: «L'habitatge objecte del present contracte ha estat declarat per l'organisme competent de la Generalitat de Catalunya com a habitatge amb protecció oficial en règim de lloguer a 25 anys».

I es van instal·lar en cases de quaranta metres quadrats, amb una biga mestra de tres metres que separa l'habitació amb lavabo i el saló (alguns, amb dos habitacions). Tres finestres, sense balcó. A fora, l'Ajuntament ha col·locat bancs per seure, reciclats d'altres barris de la ciutat.

Llavors, els joves i no tan joves van rebre una carta amb les «normes de convivència», dirigida per l'administrador de finques Bourgeois («*Ens importen les persones*»): «Respectar els espais comuns, mantenir neta l'escala, els replans, l'ascensor, el vestíbul, el garatge, etc.».

Les crides al civisme s'anirien prodigant: «La present missiva respon al fet que algun veí permet que el seu animal de companyia realitzi les seves necessitats a l'aparcament»; «sorolls, crits, música alta dintre dels habitatges. Els recordem que, en pro de la convivència, és necessari guardar el descans dels veïns»; «mitjançant la present comuniquem a tots els llogaters de la finca que resta totalment prohibit deixar mobles, estris o qualsevol cosa que no sigui un vehicle de motor dins l'aparcament»...

Després, els joves i no tan joves van rebre aquesta carta, el juliol de 2013: «Mitjançant la present els comuniquem que, a partir de l'1 d'agost de 2013, els rebuts seran girats al seu compte corrent directament per la propietat Sareb (Societat de gestió d'actius procedents de la reestructuració bancària, S. A.)». S'entén que Sareb, el «banc dolent», aposta per reconvertir els «actius tòxics», és a dir, les estafes, en altres productes rendibles. És a dir, en altres futures estafes. Fins a la següent crisi.

A la fi de 2018, el Govern de l'alcaldesa Ada Colau va pagar 5,8 milions d'euros per l'edifici de *Cazafantasma* de La Marina.

Els joves i no tan joves es van assabentar per la premsa: «Colau tanca l'any amb la compra d'habitatge més gran del mandat».

Després, van rebre aquesta carta, el febrer de 2019: «Ens posem en contacte amb vostè per comunicar-li que l'Ajuntament de Barcelona ha adquirit l'immoble del carrer Encuny, 7, i que, com a actual propietari de l'immoble, ha encarregat la seva gestió i administració a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona».

Sap més el porter del Grup Ombuds («*Vigilància i protecció*») que els joves i no tan joves: «Vindran famílies de la Taula d'Emergència Social, famílies afectades per desnonaments».

Els únics esperits malignes d'aquesta crònica són els especuladors que fan fora la gent de casa seva. ■